

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การทดลองเพื่อศึกษาผลของการบำบัดรักษาผู้ติดยาบ้าแบบผู้ป่วยนอก ตามรูปแบบกาย – จิต – สังคมบำบัด ต่อพฤติกรรมและการรับรู้ความสามารถของตนเองในการไม่เสพยาบ้า และทัศนคติของครอบครัวผู้ติดยาบ้าต่อกระบวนการเลิกยาบ้า ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล เป็นตอนๆ ดังนี้

ตอนที่ 1 เปรียบเทียบความถี่ของพฤติกรรมการเสพยาบ้า ของผู้ติดยาบ้า ในระยะก่อนการทดลอง ระยะสิ้นสุดการทดลอง และระยะติดตามผล และผลการตรวจสอบสารแอมเฟตามีนในปัสสาวะในระยะทดลอง และระยะติดตามผล

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนการรับรู้ความสามารถของตนเองในการไม่เสพยาบ้า ของกลุ่มทดลอง ในระยะก่อนการทดลอง ระยะสิ้นสุดการทดลอง และระยะติดตามผล

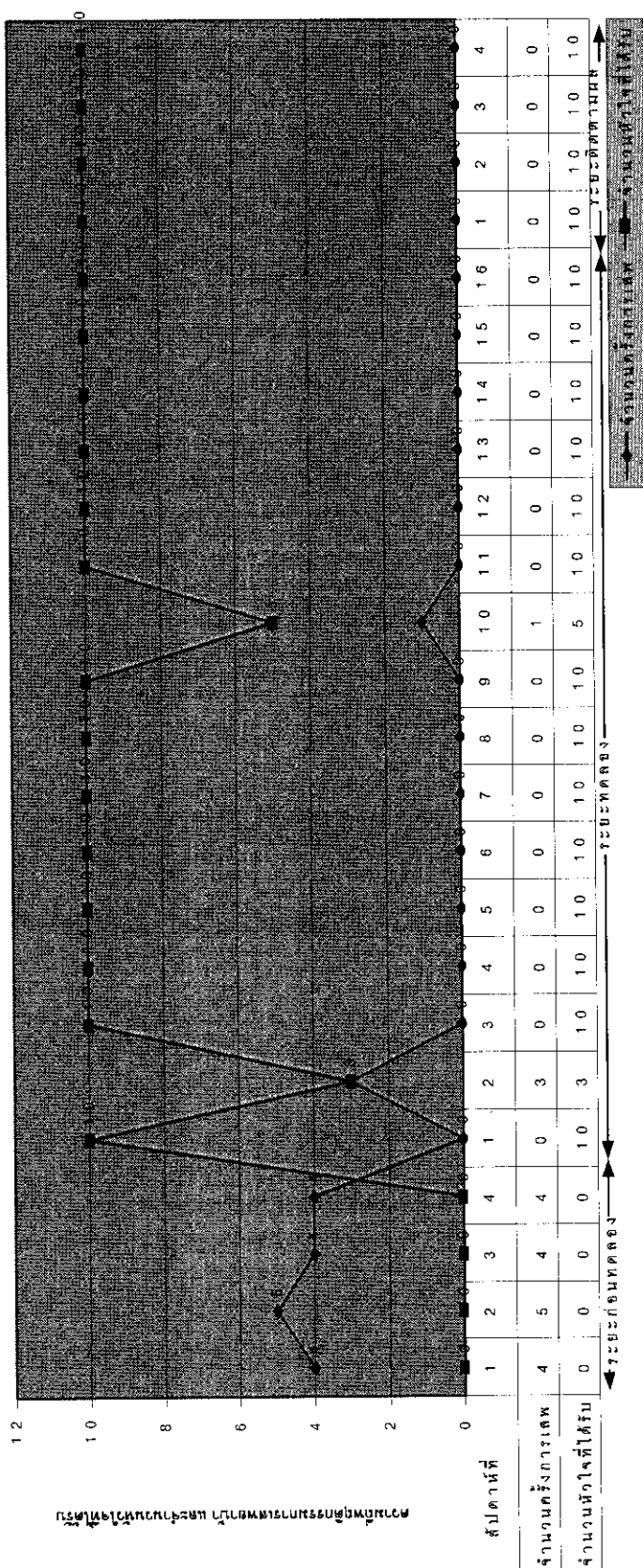
ตอนที่ 3 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการรับรู้ความสามารถของตนเองในการไม่เสพยาบ้า กับคะแนนของพฤติกรรมการไม่เสพยาบ้า ในระยะสิ้นสุดการทดลอง และระยะติดตามผล

ตอนที่ 4 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนทัศนคติของครอบครัวต่อ กระบวนการเลิกยาบ้าของผู้ติดยาบ้าที่เข้ารับการบำบัดรักษา ในระยะก่อนการทดลอง กับระยะหลังการทดลอง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 เปรียบเทียบความถี่ของพฤติกรรมการเสพยาบ้า ของผู้ติดยาบ้า ในระยะก่อนการทดลอง ระยะสิ้นสุดการทดลอง ระยะติดตามผล และผลการตรวจสอบสารแอมเฟตามีนในปัสสาวะ

ผู้เข้าร่วมการบำบัดรักษาที่ 1 แสดงพฤติกรรมการเสพติดว่าเป็นจำนวนครั้ง ในระยะก่อนการทดลอง 4 สัปดาห์ ระยะทดลอง 16 สัปดาห์ และระยะติดตามผล 4 สัปดาห์ และผลการตรวจแอมเฟตามีนในปัสสาวะ ในระยะทดลอง 16 สัปดาห์ และระยะติดตามผล 4 สัปดาห์

๑. ในระยะขาดลอง

ตรวจพบสารแอมเฟตามีนในปัสสาวะ ในสัปดาห์ที่ 2 และ 10

ในระยะที่ติดตามผล

ตรวจไม่พบสารแอมเฟตามีนในปัสสาวะ

ภาพที่ 22 แสดงความถี่พฤติกรรมการพยาบาลและจำนวนหัวใจที่ได้รับในแต่ละสัปดาห์ของผู้รับบริการบำบัดรักษารายที่ 1

จากภาพที่ 22 แสดงความถี่ของพฤติกรรมการเสพยาบ้าของผู้เข้ารับการบำบัดรักษา รายที่ 1 โดยการเปรียบเทียบจำนวนครั้งในการเสพยาบ้าในแต่ละสัปดาห์ กับจำนวนหัวใจที่ได้รับ ในแต่ละสัปดาห์เมื่อไม่มีพฤติกรรมการเสพยาบ้า จะพบว่าเส้นกราฟมีลักษณะตรงกันข้าม

ในระยะก่อนทดลอง 4 สัปดาห์มีพฤติกรรมการเสพยาบ้าในสัปดาห์ที่ 1 ถึง 4 จำนวน 4, 5, 4, และ 4 ตามลำดับ มีค่าเฉลี่ยของพฤติกรรม เท่ากับ 4.25 ($\bar{X} = 4.25$)

ในระยะทดลอง 16 สัปดาห์มีพฤติกรรมการเสพยาบ้า ในสัปดาห์ที่ 2 และ 10 จำนวน 3 และ 1 ครั้งตามลำดับ ตั้งแต่สัปดาห์ที่ 11 ถึง 16 ไม่มีพฤติกรรมการเสพยาบ้าซ้ำ สรุปในระยะทดลองมีพฤติกรรมการเสพยาบ้าเป็นสัปดาห์ โดยแบ่งออกเป็น 4 ระยะ ระยะละ 4 สัปดาห์ลดลง จำนวน 3, 0, 1, 0 ครั้งตามลำดับ มีค่าเฉลี่ยของพฤติกรรม เท่ากับ 0.25 ($\bar{X} = 0.25$)

ในระยะติดตามผล 4 สัปดาห์ ไม่มีพฤติกรรมการเสพยาบ้าซ้ำ มีค่าเฉลี่ยของพฤติกรรม เท่ากับ 0.00 ($\bar{X} = 0.00$)

จากภาพที่ 23 แสดงความถี่ของพฤติกรรมการเสพยาบ้าของผู้รับการบำบัดรักษารายที่ 2 โดยการเปรียบเทียบจำนวนครั้งในการเสพยาบ้าในแต่ละสัปดาห์ กับจำนวนหัวใจที่ได้รับในแต่ละสัปดาห์เมื่อไม่มีพฤติกรรมการเสพยาบ้า จะพบว่าเส้นกราฟมีลักษณะตรงกันข้าม

ในระยะก่อนทดลอง 4 สัปดาห์มีพฤติกรรมการเสพยาบ้าในสัปดาห์ที่ 1 ถึง 4 จำนวน 2, 5, 3, และ 4 ตามลำดับ มีค่าเฉลี่ยของพฤติกรรม เท่ากับ 3.50 ($\bar{X} = 3.50$)

ในระยะทดลอง 16 สัปดาห์มีพฤติกรรมการเสพยาบ้า ในสัปดาห์ที่ 1, 5, และ 7 จำนวน 3, 1 และ 1 ครั้งตามลำดับ ตั้งแต่สัปดาห์ที่ 8 ถึง 16 ไม่มีพฤติกรรมการเสพยาบ้าซ้ำ สรุปในระยะทดลองมีพฤติกรรมการเสพยาบ้าเป็นสัปดาห์ โดยแบ่งออกเป็น 4 ระยะ ระยะละ 4 สัปดาห์ลดลง จำนวน 3, 2, 0, 0 ครั้งตามลำดับ มีค่าเฉลี่ยของพฤติกรรม เท่ากับ 0.31 ($\bar{X} = 0.31$)

ในระยะติดตามผล 4 สัปดาห์ ไม่มีพฤติกรรมการเสพยาบ้าซ้ำ มีค่าเฉลี่ยของพฤติกรรม เท่ากับ 0.00 ($\bar{X} = 0.00$)

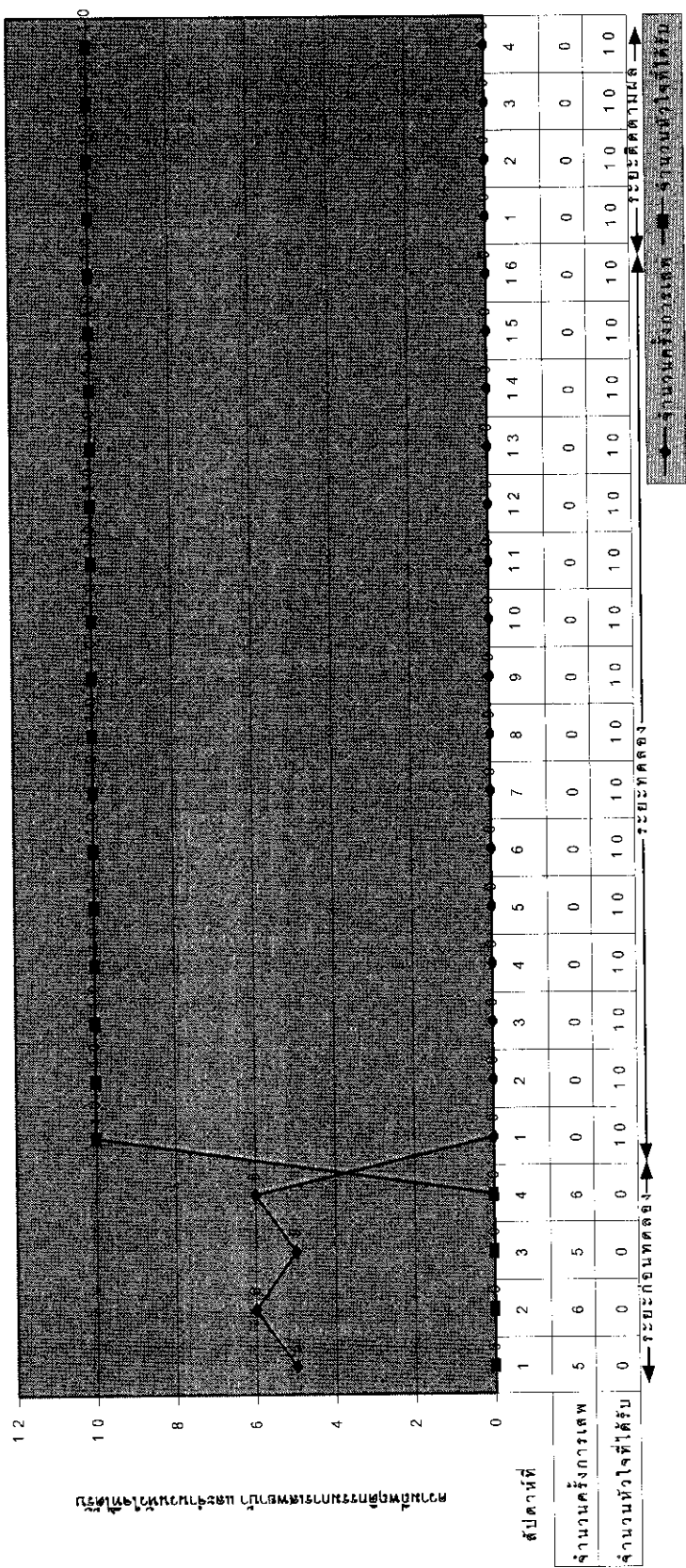
จากภาพที่ 24 แสดงความถี่ของพฤติกรรมการเสพยาบ้าของผู้เข้ารับการบำบัดรักษา รายที่ 3 โดยการเปรียบเทียบจำนวนครั้งในการเสพยาบ้าในแต่ละสัปดาห์ กับจำนวนหัวใจที่ได้รับ ในแต่ละสัปดาห์เมื่อไม่มีพฤติกรรมการเสพยาบ้า จะพบว่าเส้นกราฟมีลักษณะตรงกันข้าม

ในระยะก่อนทดลอง 4 สัปดาห์มีพฤติกรรมการเสพยาบ้าในสัปดาห์ที่ 1 ถึง 4 จำนวน 5, 4, 5, และ 6 ตามลำดับ มีค่าเฉลี่ยของพฤติกรรม เท่ากับ 5.00 ($\bar{X} = 5.00$)

ในระยะทดลอง 16 สัปดาห์มีพฤติกรรมการเสพยาบ้า ในสัปดาห์ที่ 2 จำนวน 2 ครั้งตาม ลำดับ ตั้งแต่สัปดาห์ที่ 3 ถึง 16 ไม่มีพฤติกรรม การเสพยาบ้าซ้ำ สรุปในระยะทดลองมีพฤติกรรม การเสพยาบ้าเป็นสัปดาห์ โดยแบ่งออกเป็น 4 ระยะ ระยะละ 4 สัปดาห์ลดลง จำนวน 2, 0, 0, 0 ครั้งตามลำดับ มีค่าเฉลี่ยของพฤติกรรม เท่ากับ 0.12 ($\bar{X} = 0.12$)

ในระยะติดตามผล 4 สัปดาห์ ไม่มีพฤติกรรมการเสพยาบ้าซ้ำ มีค่าเฉลี่ยของพฤติกรรม เท่ากับ 0.00 ($\bar{X} = 0.00$)

ผู้เข้ารับการบำบัดรักษา รายที่ 4 แสดงพฤติกรรมการเสพยาบ้าเป็นจำนวนครั้ง ในระยะก่อนการทดลอง 4 สัปดาห์ ระยะทดลอง 16 สัปดาห์ และระยะติดตามผล 4 สัปดาห์ และผลการตรวจสารแอมเฟตามีนในปัสสาวะ ในระยะทดลอง 16 สัปดาห์ และระยะติดตามผล 4 สัปดาห์

ในระยะทดลอง

ในระยะติดตามผล

ภาพที่ 25 แสดงความถี่พฤติกรรมการเสพยาบ้าและจำนวนหัวใจที่ได้รับในแต่ละสัปดาห์ของการบำบัดรักษา รายที่ 4

ตรวจไม่พบสารแอมเฟตามีนในปัสสาวะ

ตรวจไม่พบสารแอมเฟตามีนในปัสสาวะ

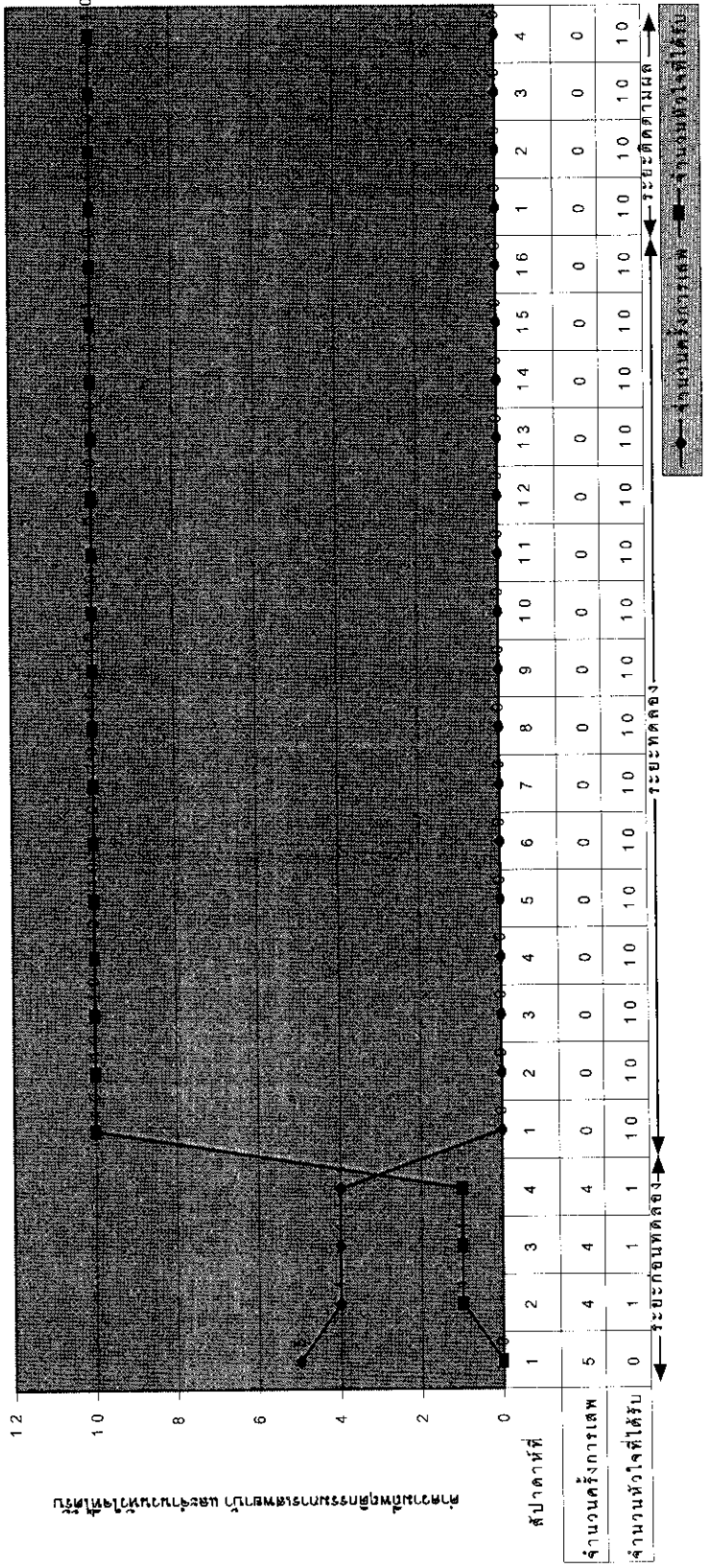
จากภาพที่ 25 แสดงความถี่ของพฤติกรรมการเสพยาบ้าของผู้รับการบำบัดรักษารายที่ 4 โดยการเปรียบเทียบจำนวนครั้งในการเสพยาบ้าในแต่ละสัปดาห์ กับจำนวนหัวใจที่ได้รับในแต่ละสัปดาห์เมื่อไม่มีพฤติกรรมการเสพยาบ้า จะพบว่าเส้นกราฟมีลักษณะตรงกันข้าม

ในระยะก่อนทดลอง 4 สัปดาห์มีพฤติกรรมการเสพยาบ้าในสัปดาห์ที่ 1 ถึง 4 จำนวน 5, 6, 5, และ 6 ตามลำดับ มีค่าเฉลี่ยของพฤติกรรม เท่ากับ 5.50 ($\bar{X} = 5.50$)

ในระยะทดลอง 16 สัปดาห์ไม่มีพฤติกรรมการเสพยาบ้า มีเฉลี่ยของพฤติกรรม เท่ากับ 0.00 ($\bar{X} = 0.00$)

ในระยะติดตามผล 4 สัปดาห์ ไม่มีพฤติกรรมการเสพยาบ้าซ้ำ มีค่าเฉลี่ยของพฤติกรรม เท่ากับ 0.00 ($\bar{X} = 0.00$)

ผู้เข้ารับการบำบัดรักษาภายใต้ 5 แสดงพฤติกรรมการเสพติดเป็นจำนวนครั้ง ในระยะก่อนการทดลอง 4 สัปดาห์ ระยะทดลอง 16 สัปดาห์ และระยะติดตามผล 4 สัปดาห์ และผลการตรวจสารแอมเฟตามีนในปัสสาวะ ในระยะทดลอง 16 สัปดาห์ และระยะติดตามผล 4 สัปดาห์

ในระยะทดลอง

ในระยะติดตามผล

ภาพที่ 26

ตรวจไม่พบสารแอมเฟตามีนในปัสสาวะ

ตรวจไม่พบสารแอมเฟตามีนในปัสสาวะ

แสดงความถี่พฤติกรรมการเสพติดในแต่ละสัปดาห์ของการบำบัดรักษาภายใต้ 5

จากภาพที่ 26 แสดงความถี่ของพฤติกรรมการเสพยาบ้าของผู้เข้ารับการบำบัดรักษา รายที่ 5 โดยการเปรียบเทียบจำนวนครั้งในการเสพยาบ้าในแต่ละสัปดาห์ กับจำนวนหัวใจที่ได้รับ ในแต่ละสัปดาห์เมื่อไม่มีพฤติกรรมการเสพยาบ้า จะพบว่าเส้นกราฟมีลักษณะตรงกันข้าม

ในระยะก่อนทดลอง 4 สัปดาห์มีพฤติกรรมการเสพยาบ้าในสัปดาห์ที่ 1 ถึง 4 จำนวน 5, 4, 4, และ 4 ตามลำดับ มีค่าเฉลี่ยของพฤติกรรม เท่ากับ 4.25 ($\bar{X} = 4.25$)

ในระยะทดลอง 16 สัปดาห์ไม่มีพฤติกรรมการเสพยาบ้า มีเฉลี่ยของพฤติกรรม เท่ากับ 0.00 ($\bar{X} = 0.00$)

ในระยะติดตามผล 4 สัปดาห์ไม่มีพฤติกรรมการเสพยาบ้าซ้ำ มีค่าเฉลี่ยของพฤติกรรม เท่ากับ 0.00 ($\bar{X} = 0.00$)

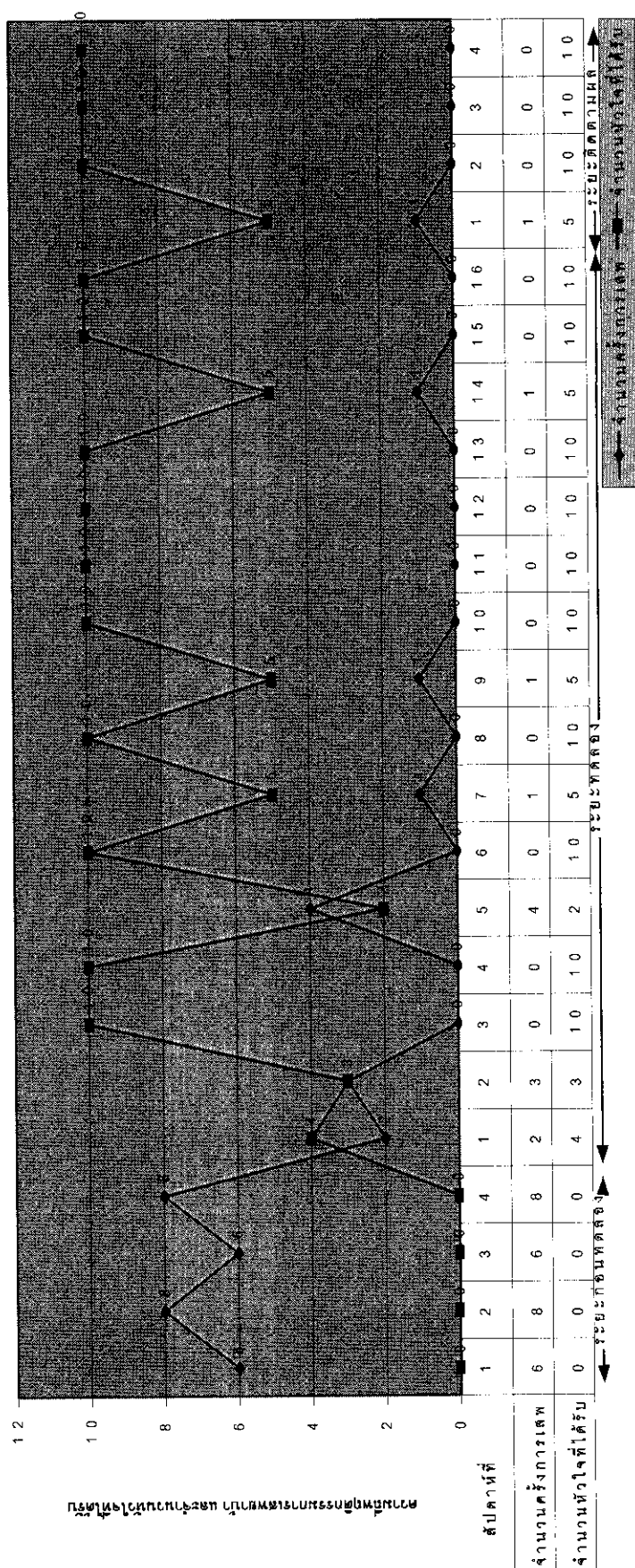
จากภาพที่ 27 แสดงความถี่ของพฤติกรรมการเสพยาบ้าของผู้รับการบำบัดรักษารายที่ 6 โดยการเปรียบเทียบจำนวนครั้งในการเสพยาบ้าในแต่ละสัปดาห์ กับจำนวนหัวใจที่ได้รับในแต่ละสัปดาห์เมื่อไม่มีพฤติกรรมการเสพยาบ้า จะพบว่าเส้นกราฟมีลักษณะตรงกันข้าม

ในระยะก่อนทดลอง 4 สัปดาห์มีพฤติกรรมการเสพยาบ้าในสัปดาห์ที่ 1 ถึง 4 จำนวน 6, 5, 6, และ 6 ตามลำดับ มีค่าเฉลี่ยของพฤติกรรม เท่ากับ 5.75 ($\bar{X} = 5.75$)

ในระยะทดลอง 16 สัปดาห์มีพฤติกรรมการเสพยาบ้า ในสัปดาห์ที่ 1, 2, และ 9 จำนวน 2, 1, และ 1 ตามลำดับ สรุปในระยะทดลองมีพฤติกรรมการเสพยาบ้าเป็นสัปดาห์ โดยแบ่งออกเป็น 4 ระยะ ระยะละ 4 สัปดาห์ลดลง จำนวน 3, 0, 1, 0 ครั้งตามลำดับ มีค่าเฉลี่ยของพฤติกรรม เท่ากับ 0.25 ($\bar{X} = 0.25$)

ในระยะติดตามผล 4 สัปดาห์ มีพฤติกรรมการเสพยาบ้าซ้ำในสัปดาห์ที่ 1 จำนวน 1 ครั้ง มีค่าเฉลี่ยของพฤติกรรม เท่ากับ 0.25 ($\bar{X} = 0.25$)

ผู้เข้ารับการบำบัดรักษาปีที่ 7 แสดงพฤติกรรมการเสพติดว่าเป็นจำนวนครั้ง ในระยะก่อนการทดลอง 4 สัปดาห์ ระยะทดลอง 16 สัปดาห์ และระยะติดตามผล 4 สัปดาห์ และผลการตรวจสารแอมเฟตามีนในปัสสาวะ ในระยะทดลอง 16 สัปดาห์ และระยะติดตามผล 4 สัปดาห์

ในระบอบเผด็จการ

ตรวจพบสารแอมเฟตามีนในปีสัปดาห์ 1, 2, 5, 7, 9 และ 14

๑. ในระบอบที่ติดตามมผล

ตรวจพบสารแอมเฟตามีนในปัสสาวะในสัปดาห์ที่ 1

ภาพที่ 28 แสดงความถี่พฤติกรรมการเสพยาบ้าและจำนวนหัวใจที่ได้รับในแต่ละสัปดาห์ของการบำบัดรักษาภายใน 7

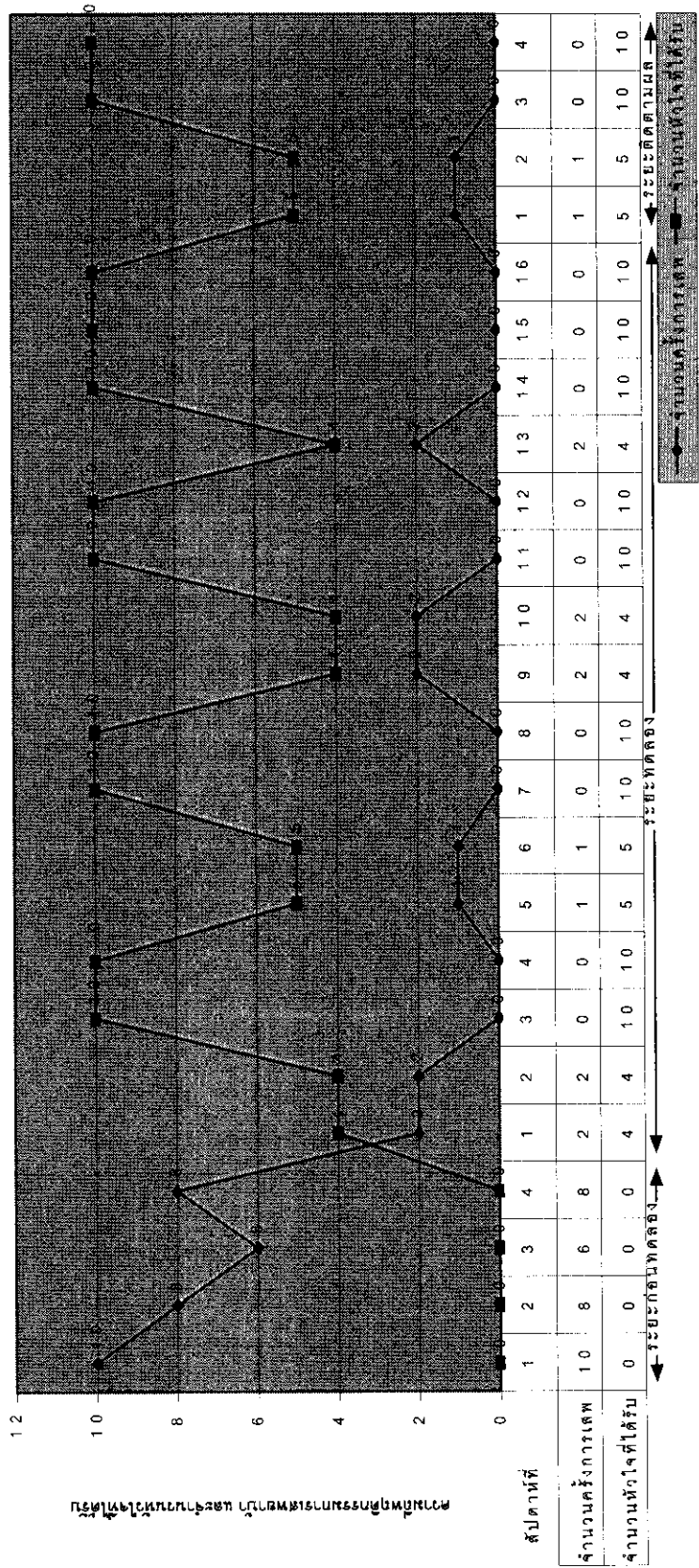
จากภาพที่ 28 แสดงความถี่ของพฤติกรรมการเสพยาบ้าของผู้เข้ารับการบำบัดรักษา รายที่ 7 โดยการเปรียบเทียบจำนวนครั้งในการเสพยาบ้าในแต่ละสัปดาห์ กับจำนวนหัวใจที่ได้รับ ในแต่ละสัปดาห์เมื่อไม่มีพฤติกรรมการเสพยาบ้า จะพบว่าเส้นกราฟมีลักษณะตรงกันข้าม

ในระยะก่อนทดลอง 4 สัปดาห์มีพฤติกรรมการเสพยาบ้าในสัปดาห์ที่ 1 ถึง 4 จำนวน 6, 8, 6, และ 8 ตามลำดับ มีค่าเฉลี่ยของพฤติกรรม เท่ากับ 7.00 ($\bar{X} = 7.00$)

ในระยะทดลอง 16 สัปดาห์มีพฤติกรรมการเสพยาบ้า ในสัปดาห์ที่ 1, 2, 5, 7, 9, และ 14 จำนวน 2, 3, 4, 1, 1 และ 1 ตามลำดับ ตั้งแต่สัปดาห์ที่ 10 ถึง 16 ไม่มีพฤติกรรมการเสพยาบ้า เข้า สรุปในระยะทดลองมีพฤติกรรมการเสพยาบ้าเป็นสัปดาห์ โดยแบ่งออกเป็น 4 ระยะ ระยะละ 4 สัปดาห์ลดลง จำนวน 5, 5, 1, 1 ครั้งตามลำดับ มีค่าเฉลี่ยของพฤติกรรม เท่ากับ 0.75 ($\bar{X} = 0.75$)

ในระยะติดตามผล 4 สัปดาห์ มีพฤติกรรมการเสพยาบ้าในสัปดาห์ที่ 1 จำนวน 1 ครั้ง มีค่าเฉลี่ยของพฤติกรรม เท่ากับ 0.25 ($\bar{X} = 0.25$)

ผู้เข้ารับการบำบัดรักษาครั้งที่ 8 แสดงพฤติกรรมและการเสพยาบ้าเป็นจำนวนครั้ง ในระยะก่อนการทดลอง 4 สัปดาห์ ระยะทดลอง 16 สัปดาห์ และระยะติดตามผล 4 สัปดาห์ และผลการตรวจสารแอมเฟตามีนในปัสสาวะ ในระยะทดลอง 16 สัปดาห์ และระยะติดตามผล 4 สัปดาห์

- ในระยะทดลอง ตรวจพบสารแอมเฟตามีนในปัสสาวะ ในสัปดาห์ที่ 1, 2, 5, 6, 9, 10 และ 13
- ในระยะติดตามผล ตรวจพบสารแอมเฟตามีนในปัสสาวะ ในสัปดาห์ที่ 1 และ 2
- ภาพที่ 29 แสดงความถี่พฤติกรรมเสพยาบ้าและจำนวนหัวใจที่ได้รับในแต่ละสัปดาห์ของผู้รับการบำบัดรักษาครั้งที่ 8

จากภาพที่ 29 แสดงความถี่ของพฤติกรรมการเสพยาบ้าของผู้เข้ารับการบำบัดรักษา รายที่ 8 โดยการเปรียบเทียบจำนวนครั้งในการเสพยาบ้าในแต่ละสัปดาห์ กับจำนวนหัวใจที่ได้รับ ในแต่ละสัปดาห์เมื่อไม่มีพฤติกรรมการเสพยาบ้า จะพบว่าเส้นกราฟมีลักษณะตรงกันข้าม

ในระยะก่อนทดลอง 4 สัปดาห์มีพฤติกรรมการเสพยาบ้าในสัปดาห์ที่ 1 ถึง 4 จำนวน 10, 8, 6, และ 8 ตามลำดับ มีค่าเฉลี่ยของพฤติกรรม เท่ากับ 8.00 ($\bar{X} = 0.25$)

ในระยะทดลอง 16 สัปดาห์มีพฤติกรรมการเสพยาบ้า ในสัปดาห์ที่ 1, 2, 5, 6, 9, 10 และ 13 จำนวน 2, 2, 1, 2, 2 และ 2 ตามลำดับ สรุปในระยะทดลองมีพฤติกรรมการเสพยาบ้าเป็น สัปดาห์ โดยแบ่งออกเป็น 4 ระยะ ระยะละ 4 สัปดาห์ลดลง จำนวน 4, 2, 4, 2 ครั้งตามลำดับ มีค่า เฉลี่ยของพฤติกรรม เท่ากับ 0.75 ($\bar{X} = 0.75$)

ในระยะติดตามผล 4 สัปดาห์ มีพฤติกรรมการเสพยาบ้าซ้ำในสัปดาห์ที่ 1 และ 2 จำนวนสัปดาห์ละ 1 ครั้ง มีค่าเฉลี่ยของพฤติกรรม เท่ากับ 0.50 ($\bar{X} = 0.50$)

ตารางที่ 2 สรุปจำนวนครั้งของพฤติกรรมการเสพยาบ้าของผู้ติดยาบ้าในระยะก่อนการทดลอง 4 สัปดาห์ ในระยะทดลอง 16 สัปดาห์ และระยะติดตามผล 4 สัปดาห์

กลุ่มตัวอย่าง	พฤติกรรมการเสพยาบ้า (จำนวนครั้ง)					
	ระยะก่อนการทดลอง		ระยะการทดลอง			ระยะติดตามผล
	สัปดาห์		สัปดาห์			สัปดาห์
	1-4	1-4	5-8	9-12	13-16	1-4
1	17	3	0	1	0	0
2	14	3	2	0	0	0
3	20	2	0	0	0	0
4	22	0	0	0	0	0
5	17	0	0	0	0	0
6	23	3	0	1	0	1
7	28	5	5	1	1	1
8	32	4	2	4	2	2

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนการรับรู้ความสามารถของตนเองในการไม่
เสพติด แบ่งเป็น 2 ส่วน ส่วนที่ 1 ภาวะกระตุ้นล่อใจในการเสพติด ส่วนที่ 2 การรับรู้ความ
สามารถของตนเอง ระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล ของกลุ่ม
กลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 3 คะแนนการรับรู้ความสามารถของตนเองในการไม่เสพติด ของกลุ่มตัวอย่างใน
ระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล

กลุ่มตัวอย่าง	คะแนนจากแบบวัดการรับรู้ความสามารถของตนเองในการไม่เสพติด					
	ภาวะกระตุ้นล่อใจ			การรับรู้ความสามารถ		
	ก่อน	หลัง	ติดตามผล	ก่อน	หลัง	ติดตามผล
1	67	61	38	69	70	96
2	63	39	25	48	73	92
3	51	24	23	59	94	96
4	71	53	48	48	65	90
5	63	44	53	59	83	89
6	55	26	30	50	95	80
7	50	45	52	46	79	60
8	60	45	50	65	72	56
$\bar{X}$	60.00	42.12	39.87	55.50	78.87	82.37

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ยของคะแนนการรับรู้ความสามารถของตนเองในการไม่เสพติดของ
กลุ่มตัวอย่างในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล

	คะแนนจากแบบวัดการรับรู้ความสามารถของตนเองในการไม่เสพติด				
	กระตุ้นล่อใจ			ความมั่นใจ (การรับรู้ความสามารถ)	
	N	$\bar{X}$	SD.	$\bar{X}$	SD.
ก่อนการทดลอง	8	60.0000	7.5024	55.5000	8.7014
หลังการทดลอง	8	42.1250	12.4950	78.8750	11.0768
ระยะติดตามผล	8	39.8750	12.5064	82.3750	15.8919

จากตาราง 3 และ 4 แสดงให้เห็นถึงค่าเฉลี่ยของคะแนนการรับรู้ความสามารถของตนเองในการเลิกยาบ้าของกลุ่มตัวอย่าง พบว่าในส่วนของภาวะกระตุ่นล่อใจให้ไปใช้ยาบ้า ในระยะก่อนการทดลองสูงมากที่สุด ($\bar{X} = 60.00$) และค่าเฉลี่ยของคะแนนมีค่าลดลงเมื่อผ่านระยะการทดลอง ($\bar{X} = 42.12$) และมีค่าน้อยที่สุดเมื่อติดตามผลในระยะ 4 สัปดาห์ ($\bar{X} = 39.87$) ซึ่งมีค่าตรงกันข้ามกับค่าเฉลี่ยของคะแนนการรับรู้ความสามารถของตนเองในการไม่เสพยาบ้าเมื่อเจอกับภาวะกระตุ่นหรือสถานการณ์เสี่ยง แสดงให้เห็นว่าในระยะก่อนการทดลอง กลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยการรับรู้ความสามารถน้อยที่สุด ($\bar{X} = 55.50$) และสูงขึ้นเมื่อผ่านระยะการทดลอง ($\bar{X} = 78.87$) และมีการรับรู้ความสามารถสูงสุดเมื่อระยะติดตามผล ($\bar{X} = 82.37$)

ตารางที่ 5 เปรียบเทียบความแตกต่างของการรับรู้ความสามารถของตนเองในการไม่เสพยาบ้าของกลุ่มตัวอย่าง ในระยะก่อนทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล โดยวิธี Repeated measures analysis of variance

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	1139.833	7			
ภายในกลุ่ม	3415.751	2	1707.875	11.855*	.001
ความคลาดเคลื่อน	2016.917	14	144.065		
รวม	6572.500	23			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 5 แสดงให้เห็นว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนการรับรู้ความสามารถของตนเองในการไม่เสพยาบ้าของกลุ่มตัวอย่าง ในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล ค่าเฉลี่ยของคะแนนการรับรู้ความสามารถของตนเองในการไม่เสพยาบ้าอย่างน้อย 1 คู่ที่มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 6 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยการรับรู้ความสามารถของตนเอง
ในการไม่เสพยาบ้า เป็นรายคู่ ของกลุ่มตัวอย่างในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการ
ทดลอง และระยะติดตามผล โดยวิธี post-hoc ของ Newman - Kuels

$\bar{X}$		ก่อนการทดลอง	ระยะหลังการทดลอง	ระยะติดตามผล
	$\bar{X}$	$\bar{X}_1$	$\bar{X}_2$	$\bar{X}_3$
$\bar{X}_1$	55.50		3.3750*	26.8750*
$\bar{X}_2$	78.87			3.5000
$\bar{X}_3$	82.37			
$q_{.95}(r, 14)$		3.03	3.70	
$\sqrt{n MS_{RES} q_{.95}(r, 14)}$		12.8575	15.7009	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 6 แสดงให้เห็นค่าคะแนนเฉลี่ยของคะแนนการรับรู้ความสามารถของ
ตนเองในการไม่เสพยาบ้าของกลุ่มตัวอย่างในระยะหลังการทดลอง ($\bar{X} = 78.87$) และระยะ
ติดตามผล ($\bar{X} = 82.37$) สูงกว่าระยะก่อนการทดลอง ($\bar{X} = 55.50$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
ระดับ .05 ส่วนค่าเฉลี่ยของคะแนนการรับรู้ความสามารถในระยะติดตามผล ($\bar{X} = 82.37$) กับ
ระยะหลังการทดลอง ($\bar{X} = 78.87$) แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 3 ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการรับรู้ความสามารถของตนเองในการ
ไม่เสพยาบ้า กับคะแนนของพฤติกรรมการไม่เสพยาบ้าของกลุ่มตัวอย่าง

✓ ตารางที่ 7 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการรับรู้ความสามารถของตนเองในการไม่เสพ
ยาบ้ากับพฤติกรรมไม่เสพยาบ้า

ผู้เข้ารับ	คะแนนพฤติกรรมไม่เสพยาบ้า		คะแนนการรับรู้ความสามารถของตนเอง ในการไม่เสพยาบ้า	
	หลังการทดลอง	ติดตามผล	หลังการทดลอง	ติดตามผล
1.	108	28	70	96
2.	107	28	73	92
3.	110	28	94	96
4.	112	28	65	90
5.	112	28	83	89
6.	108	27	95	80
7.	102	27	79	60
8.	102	26	72	56

$r = .124$ (หลังการทดลอง)

$r = .922^{**}$ (ติดตามผล)

จากตาราง 7 ผลความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการรับรู้ความสามารถของตนเองในการ
ไม่เสพยาบ้า กับพฤติกรรมไม่เสพยาบ้าของกลุ่มทดลอง จำนวน 8 คน พบว่าคะแนนการรับรู้
ความสามารถในการไม่เสพยาบ้าในระยะหลังการทดลองมีความสัมพันธ์ทางบวก ($r = .124$)
อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และพบว่าคะแนนการรับรู้ความสามารถในการไม่เสพ
ยาบ้ากับพฤติกรรมการไม่เสพยาบ้าในระยะติดตามผล มีความสัมพันธ์ทางบวก ($r = .922^{**}$)
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตอนที่ 4 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยทัศนคติครอบครัว ต่อกระบวนการเลิกยาบ้า ของผู้ติดยาบ้ากลุ่มตัวอย่าง ในระยะก่อนการทดลอง กับระยะหลังการทดลอง

✓ ตารางที่ 8 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยทัศนคติของครอบครัว ต่อกระบวนการเลิกยาบ้า ของผู้ติดยาบ้ากลุ่มตัวอย่าง ในระยะก่อนการทดลอง กับระยะหลังการทดลอง

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	224.437	7			
ภายในกลุ่ม	612.562	1	612.562	50.483*	.000
ความคลาดเคลื่อน	84.938	7	12.134		
รวม	920.937	15			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

จากตาราง 8 แสดงให้เห็นว่าทัศนคติของครอบครัวกลุ่มตัวอย่าง ต่อกระบวนการเลิกยาบ้า ในระยะหลังการทดลอง ($\bar{X} = 70.75$) มีค่าเฉลี่ยของคะแนนสูงกว่า ระยะก่อนการทดลอง ($\bar{X} = 58.37$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001